

Чи зобов'язаний декларант здійснювати переклад документів, які надаються ним одночасно з поданням одноразової (спеціальної) добровільної декларації, у разі якщо об'єкти декларування знаходяться за межами України?

Декларант одночасно з поданням одноразової (спеціальної) добровільної декларації зобов'язаний надати легалізовані в установленому порядку документи, які супроводжуються нотаріально засвідченим перекладом українською мовою у разі якщо об'єкти декларування знаходяться за межами України.

Відповідно до абзацу десятого п.п. 7.2 п. 7 підрозд. 9 прим. 4 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI із змінами та доповненнями (далі – ПКУ) декларант зобов'язаний документально підтвердити вартість об'єктів декларування шляхом додання до одноразової (спеціальної) добровільної декларації (далі – Декларація) засвідчених належним чином копій документів, що підтверджують вартість об'єктів декларування, у разі якщо такі об'єкти знаходяться (zareєстровані) за межами України.

Згідно з п. 1 ст. 13 Закону України від 23 червня 2005 року № 2709-IV «Про міжнародне приватне право» документи, що видані уповноваженими органами іноземних держав у встановленій формі, визнаються дійсними в Україні в разі їх легалізації, якщо інше не передбачено законом або міжнародним договором України. Отже, легалізації підлягають документи, які видані уповноваженими органами іноземних держав у встановленій формі.

Відповідно до абзацу другої частини першої ст. 4 Закону України від 03 липня 2012 року № 5029-VI «Про засади державної мовної політики» із змінами та порушеннями (далі – Закон № 5029) визначено, що основи державної мовної політики визначаються Конституцією України від 28 червня 1996 року № 254к/96-ВР із змінами та доповненнями (далі – Конституція), а порядок застосування мов в Україні – Законом № 5029.

Згідно з ст. 10 Конституції державною мовою в Україні є українська мова. Частиною другою ст. 6 Закону № 5029 визначено, що українська мова як державна мова обов'язково застосовується на всій території України при здійсненні повноважень органами законодавчої, виконавчої та судової влади, у міжнародних договорах, у навчальному процесі в навчальних закладах в межах і порядку, що визначаються Законом № 5029. Статтею 11 Закону № 5029 встановлено, що основною мовою роботи, діловодства і документації органів державної влади та органів місцевого самоврядування є державна мова. Відповідно до п.п. 19 прим. 1.1.2 п. 19 прим. 1.1 ст. 19 прим. 1 ПКУ до повноважень (функцій) контролюючих органів відноситься, зокрема, контроль за своєчасністю подання платниками податків передбаченої законом звітності (декларацій, розрахунків та інших документів, пов'язаних з обчисленням і сплатою податків, зборів, платежів), своєчасністю, достовірністю, повнотою нарахування та сплати податків, зборів, платежів. Таким чином, оскільки українська мова як державна мова обов'язково застосовується на всій території України при здійсненні повноважень органами виконавчої влади, то декларант, у разі якщо об'єкти декларування знаходяться за межами України, одночасно з поданням Декларації зобов'язаний надати легалізовані в установленому порядку документи, які супроводжуються нотаріально засвідченим перекладом українською мовою.